

Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου για την Ημέρα των ANZACs

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Ως ευκαιρία να σταθούμε και να αναλογιστούμε το μεγαλείο της ιστορίας που σμιλεύεται από ψυχές γενναίες και ενάρετες χαρακτηρίζει ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος την Ημέρα των ANZACs.

“Ως Έλληνες, δε δικαιολογούμαστε να αγνοούμε ή να λησμονούμε την ένδοξη πορεία τους, καθώς αυτή είναι στενά συνδεδεμένη με την πρόσφατη ιστορία της φιλότατης πατρίδος μας. Από τη Λήμνο ως την Κρήτη και από την Πελοπόννησο ως τη Μακεδονία, και αλλού, το αίμα των Αυστραλών και Νεοζηλανδών στρατιωτών μίγνυται με των προγόνων μας σε κοινές θυσίες για την υπεράσπιση των πανανθρώπινων ιδεωδών”, σημειώνει ο Σεβασμιώτατος.

Αναφερόμενος στη σύνδεση της Κρήτης, τόπο καταγωγής του Ποιμενάρχη της πέμπτης ηπείρου, με τους ANZACs αναφέρει: “Ειδικά για όσους έλκουμε την καταγωγή μας από τη μεγαλόνησο Κρήτη, η μνήμη των ANZACs είναι ιερή. Τον Μάιο του 1941, τότε που το νησί μας δεχόταν την εισβολή των δυνάμεων της

ναζιστικής Γερμανίας, οι ήρωες ANZACs πολέμησαν με σθένος στο πλευρό των γιαγιάδων και των παππούδων μας, όχι μόνο για την Κρήτη, αλλά για όλα όσα αντιπροσωπεύει η Ελευθερία”.

Αναλυτικά το Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας:

Καθώς διανύουμε μία περίοδο ταραχώδη, όπου ο κόσμος μας αντιμετωπίζει σωρεία προκλήσεων και πολλές αβεβαιότητες, η σημερινή ημέρα προσφέρεται ως ευκαιρία να σταθούμε και να αναλογιστούμε το μεγαλείο της ιστορίας που σμιλεύεται από ψυχές γενναίες και ενάρετες, από τις ψυχές εκείνων που παλεύουν για τη δικαιοσύνη και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αντί να προτιμούν την ασφάλεια της σιωπής και της αδράνειας.

Πράγματι, ένα τέτοιο μεγαλείο ενσαρκώνουν οι άνδρες και οι γυναίκες ANZACs, οι οποίοι δεν ήταν απλώς μέλη ενός στρατιωτικού σώματος. Ήταν άνθρωποι αφοσιωμένοι σε υψηλά ιδανικά, για την υπεράσπιση των οποίων αγωνίστηκαν με πνεύμα αυτοθυσίας, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την πατρίδα και τις οικογενειακές τους εστίες.

Ως Έλληνες, δε δικαιολογούμαστε να αγνοούμε ή να λησμονούμε την ένδοξη πορεία τους, καθώς αυτή είναι στενά συνδεδεμένη με την πρόσφατη ιστορία της φιλτάτηςπατρίδος μας. Από τη Λήμνο ως την Κρήτη και από την Πελοπόννησο ως τη Μακεδονία, και αλλού, το αίμα των Αυστραλών και Νεοζηλανδών στρατιωτών μίγνυται με των προγόνων μας σε κοινές θυσίες για την υπεράσπιση των πανανθρώπινων ιδεωδών.

Ειδικά για όσους έλκουμε την καταγωγή μας από τη μεγαλόνησο Κρήτη, η μνήμη των ANZACs είναι ιερή. Τον Μάιο του 1941, τότε που το νησί μας δεχόταν την εισβολή των δυνάμεων της ναζιστικής Γερμανίας, οι ήρωες ANZACs πολέμησαν με σθένος στο πλευρό των γιαγιάδων και των παππούδων μας, όχι μόνο για την Κρήτη, αλλά για όλα όσα αντιπροσωπεύει η Ελευθερία.

Τους οφείλουμε επομένως απεριόριστη ευγνωμοσύνη, και το ελάχιστο καθήκον μας είναι να κρατήσουμε τη μνήμη τους ζωντανή, μεταφέροντας την πολύτιμη κληρονομιά τους στις επόμενες γενιές.

Σήμερα, καθώς υποκλινόμαστε με σεβασμό στη μνήμη τους, ας υποσχεθούμε ότι δε θα μείνουμε μόνο στα λόγια. Ότι θα έχουμε ως πυξίδα στην πορεία μας τις αξίες για τις οποίες εκείνοι αγωνίστηκαν. Ότι δε θα σωπαίνουμε μπροστά στην αδικία. Ότι δε θα διστάζουμε να υπερασπιζόμαστε τους αδύναμους. Και, τέλος, ότι δεν θα επιτρέψουμε ποτέ να ξεχαστούν οι ANZACs. Διότι η μνήμη των ηρώων δεν είναι απλώς ένα κεφάλαιο του παρελθόντος· είναι ένα φως που μας κατευθύνει στα σωστά μονοπάτια του μέλλοντος.